

Sygn. akt VIII U 1601/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy D. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania D. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 lipca 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do emerytury począwszy od 1 maja 2014 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt: VIII U 1601/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 4.07.2014 r. odmówił ubezpieczonej D. G. przyznania prawa do emerytury w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227), ponieważ do dnia 1.01.1999 r. nie udowodnił on wymaganego 15 -letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 7 miesięcy i 21 dni takiej pracy. ZUS nadmienił nadto, że D. G. wykazała w sumie 21 lat, 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Powyzszą decyzję zaskarżyła ubezpieczona wnosząc o ponowne rozpatrzenie jej sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona urodziła się (...), a 55 lat ukończyła 20.11.1955 r. W dniu 21.05.2014 r. skarżąca złożyła wniosek o emeryturę w obniżonym wieku.

Odwołująca, na dzień 1.01.1999 r. legitymuje się ponad 20-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczona nie jest członkiem OFE.

Aktualnie odwołująca pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przysługującą do 20.11.2015 r., tj. do osiągnięcia 60 roku życia.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji zaliczył skarżącą do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych 14 lat, 7 miesięcy i 21 dni.

Powyższy staż pracy w warunkach szczególnych obejmuje okres zatrudnienia odwołującej od 2.05.1977 r. do 31.05.1993 r. w Zespole (...) w R. (...) Zakładzie (...) w R., Przychodni (...) ZOZ w R. na stanowisku starszego technika dentystycznego.

ZUS z w/w okresu wyłączył okres urlopu wychowawczego, tj. okres od 28.08.1979 r. do 31.12.1980 r. oraz okresy pobierania zasiłków chorobowych tj. okresy: od 26.11.1991 r. do 29.11.1991 r., od 20.06.1992 r. do 24.06.1992 r., od 8.09.1992 r. do 19.09.1992 r., od 27.01.1993 r. do 9.02.1993 r.

W świadectwie pracy z dnia 4.05.2004 r. wystawionym przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) S.C. w R. stwierdzono, że odwołująca była zatrudniona w w/w zakładzie w okresie od 2.05.1977 r. do 31.10.2000 r. w pełnym wymiarze na stanowisku technika dentystycznego. Zaznaczono również, że w trakcie zatrudnienia w w/w okresie skarżąca wykorzystwała urlop wychowawczy od 28.08.1979 r. do 31.12.1980 r. Dalej stwierdzono, że w trakcie zatrudnienia odwołującej odnotowano następujące okresy nieskładkowe: 20.06.-24.06.1992 r., 9.09.-19.09.1992 r., 27.01.1993 r. - 9.02.1993 r., 31.01.-4.02.1994 r., 10.02.-17.03.1994 r., 23.05.1994 r.-1.06.1994 r., 22.08.1994 r.-31.08.1994 r., 3.01.-22.01.1995 r., 17.01.-9.02.1996 r., 7.01.-16.01.1997 r., 28.01.-28.02.1997 r., 10.09.1997 r.-11.09.1997 r., 17.09.1998 r. - 6.12.1998 r., 27.01.-3.02.1999 r., 26.04.-5.05.2000 r., od 25.08.-1.09.2000 r., od 29.09.-24.10.2000 r.

W tym samym świadectwie stwierdzono, że ubezpieczona wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowisku starszego technika dentystycznego w okresie od 2.05.1977 r. do 31.05.1993 r.-na cały etat, od 1.06.1993 r. - 126 godzin miesięcznie, od 1.09.1993 r. do 30.06.1995 r.- 154 godzin miesięcznie, od 1.07.1995 r. do 31.10.2000r – 96 godzin miesięcznie.

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 4.05.2004 r. wystawionym przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Przychodnia (...) S.C. w R. zaświadczone, że ubezpieczona była zatrudniona w Zespole (...) w Zakładzie (...) w R., Przychodni (...) ZOZ w R. od 2.05.1977 r. do 31.05.1993 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz wykonywała protezy dentystyczne.

W zaświadczeniu z dnia 30.07.2014 r., wydanym przez Urząd Miejski w Z. wskazano, że na podstawie posiadanych akt przejętych ze zlikwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Z. stwierdzono, iż odwołująca w okresie od 8.01.1977 r. do 30.04.1977 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę sanitariuszki - noszowej w zespole wyjazdowym pogotowia ratunkowego na stanowisku „sanitariusz - noszowa” wymienionym w wykazie A, dziale XII poz. 4a, pkt 6 wykazu stanowiącego załącznik do Zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12.07.1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. Urz. MZ nr 8, poz. 40).

Organ rentowy nie kwestionował powyższego dokumentu, a nadto w piśmie z dnia 1.12.2014 r. stwierdził, że po wylczeniu stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w Zespole

(...) w Z. w okresie od 8.01.1977 r. do 30.04.1977 r. oraz bez odejmowania okresów pobierania zasiłku chorobowego ubezpieczona udokumentowała łącznie 15 lat i 20 dni okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonej za okres jej zatrudnienia w (...) S.C. w R. w okresie od 2.05.1977 r. do 31.10.2000 r., zaświadczenie z dnia 30.07.2014 r. (vide k. 14 a.s.), umowę o pracę w Zakładzie (...) w R. z 1.03.1992 r., z 2.05.1977 r. oraz za okres od 29.04.1982 r.

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za wystarczający do poczynienia rzetelnych ustaleń w sprawie, a w konsekwencji do wydania orzeczenia opartego na faktach.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31.12.1948 r., który:

- ukończył 55 lat w przypadku kobiet,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych (w przypadku kobiet), w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Z kolei zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawał fakt spełnienia przez ubezpieczoną warunku legitymowania się 15-letnim stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, przy niekwestionowanym przez strony postępowania charakterze pracy świadczonej przez odwołującą w okresach: od 8.01.1977 r. do 30.04.1977 r. oraz od 2.05.1977 r. do 31.12.1998 r. odpowiadającej pracom w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

Prace wykonywane przez ubezpieczoną na stanowisku starszego technika dentystycznego zostały wymienione w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 7.02.1983 r., dział IV, poz. 17, tj. produkcja i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskoli. Z kolei praca świadczona przez skarżącą w charakterze sanitariuszki - noszowej figuruje w wykazie A, dziale IV, pod poz. 4 w/w rozporządzenia, tj. prace w zespołach pomocy doraźnej pogotowia ratunkowego oraz medycznego ratownictwa górniczego.

Jak wynika z akt organu rentowego ZUS zaliczył skarżącej do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okres zatrudnienia od 2.05.1977 r. do 31.05.1993 r. w Zespole (...) w R. (...) Zakładzie (...) w R., Przychodni (...) ZOZ w R. na stanowisku starszego technika dentystycznego, przy czym z w/w stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wyłączone okresy pozostawania na urlopie wychowawczym oraz okresy pobierania zasiłku chorobowego. ZUS nadto nie uwzględnił do w/w stażu okresu pracy wykonywania w warunkach szczególnych stwierdzonego zaświadczeniem z dnia 30.07.2014 r. (złożonym w toku niniejszego postępowania), gdzie zaznaczono, iż odwołująca

w okresie od 8.01.1977 r. do 30.04.1977 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę sanitariuszki - noszowej w zespole wyjazdowym pogotowia ratunkowego na stanowisku „sanitariusz - noszowa”.

Zdaniem Sądu tak dokonane przez organ rentowy obliczenie stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jest nieprawidłowe.

W tym momencie wskazać należy, iż kluczowym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest wyjaśnienie relacji zachodzącej pomiędzy art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co uczyniono m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.06.2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt IUK 1/12. W orzeczeniu tym stwierdzono, że artykułem 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ustawodawca wprowadził istotną zmianę w stanie prawnym, w którym niemożliwe było w drodze wykładni ustalenie zasady pomijania w okresie ubezpieczenia okresów niezdolności do pracy z powodu choroby przy ocenie nabycia prawa do emerytury przed dniem 1.07.2004 r. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5.05.2005 r., II UK 219/04, OSNP 2005 nr 22, poz. 361 oraz II UK 215/04, OSNP 2005 nr 22, poz. 360 oraz z dnia 7.02.2006 r., I UK 154/05, niepublikowany). Powyższe wskazuje, iż zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach wcześniejszych okresów zatrudnienia, które przypadły przed 15.11.1991 r., ustawodawca rozstrzygnął przez wyłączenie takich ubezpieczonych z oddziaływania art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co potwierdza art. 184 tej ustawy w którym ustawodawca „utrzymał sytuację osób, które w dniu wejścia w życie ustawy wypełniły warunki stażu szczególnego i ogólnego i zadeklarował ich przyszłe prawo do emerytury w wieku wcześniejszym”. W końcu wskazano, iż wykazanie w dniu 1.01.1999 r. określonego w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego, według zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujących po dniu 1.07.2004 r.

Sąd w pełni respektując stanowisko zajęte w powyższym orzeczeniu za nieuprawnione uznał pomniejszenie stażu pracy ubezpieczonego z uwagi na fakt, iż okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych przypadający od 2.05.1977 r. do 31.05.1993 r., tj. gdy skarżąca pozostawała w zatrudnieniu w Zespole (...) w Zakładzie (...) w R., Przychodni (...) ZOZ w R., w charakterze technika dentystycznego, niewątpliwie należy do stanów faktycznych sprzed 1.07.2004 r., a zatem treść art. 32 ust.1a statuująca powinność odjęcia od stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresów pobierania zasiłku chorobowego nie znajduje do niego zastosowania.

Reasumując, Sąd ustalił, że odwołująca spełniła przesłankę udowodnienia wymaganego stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ po doliczeniu do okresu 14 lat, 7 miesięcy i 21 dni pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu pracy od 8.01.1977 r. do 30.04.1977 r., oraz okresów pobierania zasiłków chorobowych niesłusznie odjętych przez organ rentowy skarżąca legitymuje się ponad 15-letnim okresem takiej pracy.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 4.07.2014 r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury począwszy od 1.05.2014 r., orzekając jak w sentencji.

(-) SSO Janina Kościelniak